

Farkas László

Melyiket a 9 közül?

Honnan tudtam volna, ki győz majd?

A régi Új Írás indulásakor, 1961-ben arra kaptam parancsot, hogy járjam a kocsmákat, füleljem le a tehetséges fiatalokat. Illyéssel, Kassákkal, Vas Istvánnal, Sinkával majd elbánnak Váciék, én toborozzam csak a fiatalokat. Igaz, az első években, 61-62 táján főleg költő elődeiket, a „*Hetek"*et szorgalmazták. Ágh István, Bella István, Buda Ferenc, Ratkó József, Kalász László, Raffai Sarolta, Serfőző Simon, (őt ugyanitt ünnepeljük, hetven évesen), erős versenytársak voltak. Meg hát az „*Egyek*". Baranyi Ferenc, Csukás István, Ladányi Mihály, Csanády János, Orbán Ottó – a „K*ilencek"* nek nehéz sors jutott, nem látszottak ki közülük.

64-ben kezdtek bekerülni az Új Írás falai mögé. Győri László, Rózsa Endre… S kivált akkor, amikor Angyal János lett a mentoruk, a fiatal költők gondviselőjeként. – Már a „*Hetek"* is okoztak gondot rebellis verseikkel, de a „*Kilencek"*kel gyarapodtak a problémák. Angyal Jánosnak ez lett a veszte, amikor új főszerkesztő vette át a lapot. „Részrehajló"- moindta. Hiába támogatta őket Nagy László, Juhász Ferenc.

Az *Elérhetetlen Föld*, a korszakos gyűjtemény összekaroltatta őket, és kezdett megerősödni költészetük, de szerteágazni is, önálló kötetek útján. Ötven éve.

(Konczek József itt következő fiatalos, játékos versei nem válasz a cím kérdésére – bár Juhász Ferenc többször intett, figyeljek rá, ő a legkiválóbb, – hanem azért illesztettük ide őket, mert ő adott verseket ebbe az Új Írás számba…)

Konczek József

Konc

Hívtak engem Koncznak,
boncnak,
jerikói loncnak –

de a vers nem imamalom,
s nem kúszik föl az ablakon.

Hívjatok csak Koncnak.
Mert a Konc… hm…
papírmérték,

ha írnak rá,
lehet benne tán versmérték,

s ha a vers jó,
az az érték

Madársors

Kristály sorsom, ha himbált,
elgondoltam Halimbát,
ott a csillék szaladnak,
kötél tart, de magad vagy.

Adnak ezt-azt, kalimpát,
kismadárnak fahintát,
s el- meg visszaragadnak,
jobb, ha maradsz magadnak.

Zselnicemeggy bukik rád,

pörgesd meg a csuringád
azért van a képzelet,
semmibe ne nézzenek.

/Hej, barátok, barátnők,
fűzfaágra madár jött,
ideszáll meg elrepül,
bámulom én emberül./

csuringa az ausztráliai bennszülöttek pörgető „brugattyúja", atavisztikus léleknemző eszköz